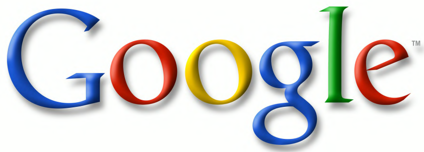

Google

LIGHT
1868

A·B·NORDISKA·
·BOKHANDELN·
·STOCKHOLM·

IL BACIO.

SKÄMT I EN AKT

AF

JULIUS ROSEN.

FRI ÖFVERSÄTTNING.

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Pris: 35 öre.

IL BACIO.

SKÄMT I EN AKT

AF

JULIUS ROSEN.

FRI ÖFVERSÄTTNING.

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

PERSONERNA:

MILDE, f. d. Kapten.
MATHILDA, hans dotter.
GRUND, Bok- och Musikhandlare.
MARIE, hans hustru.
MOLL, Kompositör.
LIEBE, Bodbetjent } hos Grund
ANNA, Piga } hos Grund
ETT STADSBUD.
EN POSITIVSPELARE.

STOCKHOLM.
ALB. BONNIERS BOKTRYCKERI 1871.

Teatern föreställer en boklåda. I fonden glasdörrar utåt gatan. Till höger en disk, betäckt med böcker, musikalier, kartor m. m., samt en dörr, ledande in till Grunds våning. Till venster en soffa och ett bord.

Första scenen.

GRUND *och* MARIE *komma in genom sidodörren.* LIEBE *står bakom disken.*

MARIE (*klädd för att gå ut*). Nå, min vän, du följer ju med mig?

GRUND (*med hatten på hufvudet*). Oändligt gerna; men tyvärr blir det bara till hörnet. Der skiljas våra vägar. Jag får lof att gå till jernvägen för att ta' emot en sändning böcker.

MARIE. Ifall du möter några vackra fruntimmer, så se inte på dem. Förstår du?

GRUND. Hur kan du komma på en sådan tanke, min söta vän?

MARIE. Nå, nå! Lofva inte för mycket! Vi stackars fruar... våra ögon räcka inte till att bevaka er, männer. Den bästa af er blir vid lägligt tillfälle en förrädare.

GRUND. Jag tror, min sann, att du är svartsjuk?

MARIE. Nej, jag är bara litet orolig... och det får en hustru lof att vara... isynnerhet en bokhandlares hustru... I boklådan hvimlar det af eleganta damer, och en bokhandlare, som af naturen är litet galant, har så många tillfällen att...

GRUND. Jag ber om förlåtelse, min söta Marie, men nu tror jag att du...

MARIE. Har jag orätt kanske? Går det någon dag förbi, utan att jag har anledning att ställa till en

scen? Akta dig, kära Adolf! Jag är en mycket god och saktmodig hustru, men om jag skulle få en grundad...

GRUND. Du är barnslig, Marie... Du glömmer att herr Liebe står der bakom disken...

MARIE. Herr Liebe är en man... och det kan således inte skada om han hör på min lilla föreläsning... (*går mot fonden.*)

LIEBE. Jag ber aldra ödmjukast... jag...

GRUND (*faller Liebe i talet*). Jaha... Ni stannar i boden och aflägsnar er inte ett ögonblick. Om en qvart är jag tillbaka. (*Grund och Marie gå ut genom fonddörren.*)

Andra scenen.

LIEBE. *Sedan* ANNA. *Sednare* MOLL.

LIEBE. Inte alls oäfven, den lilla frun! Skada bara att hon är så svartsjuk!... Men så är då också vi karlar ett förföriskt slägte! Jag vet väl hur det är med mig! Står inte till att vara utan en liten kurtis! Och i det här ögonblicket intresserar jag mig fasligt för lilla Anna, fruns sötunge till kammarjungfru. Horribelt nätt och fan så fin! Jag undrar hur det skulle slå sig ut, om jag begagnade tillfället att ge henne en kyss! Så här lägligt blir det inte snart. Vi ä' ensamna hemma och... tillfället gör tjufven. (*går till sidodörren och ropar*) Anna lilla... kom ut, så är hon snäll!

ANNA (*gläntar på dörrn och sticker in hufvudet*). Jag kan inte! Frun kommer snart igen och jag har händerna fulla med arbete.

LIEBE. Det är inte fråga om händerna... söta Anna... bara om din vackra mun!

ANNA (*slår igen dörren*). Ni är en tok!

LIEBE. Betyder: ni är inte så tokig, ni! Det är då också tusan, att man ska stå och hänga här i boden!

MOLL (*kommer från fonden*). Är herrn hemma?

LIEBE. Nej, han är utgången. Önskar ni något?

MOLL. Nå, min sonat har väl en strykande afgång?

LIEBE. Vi ha ännu inte sålt ett enda exemplar.

MOLL. Inte det! Det är en skandal! Har då inte publiken något sinne för den klassiska musikens skönheter!

LIEBE. Det klassiska förblifver evigt... (*afsides*) på magasinet.

MOLL. Det vore väl eget, om inte min sonat skulle slå an! Jag har två alnar breda och tre alnar långa anslag på alla väggar, i alla färger. Jag har skickat praktexemplar till alla tidningsredaktioner... och på egen bekostnad har jag låtit flera positiver ta upp dem på sin repertoir. Det *måste* bli ett lysande resultat!

LIEBE. Hvad behöfver ni bry er om resultatet! En man med er förmögenhet...

MOLL. Det är också inte fråga om pengarne, men äran, äran! Carl Moll, husegare, det låter så prosaiskt, men Carl Moll, den berömde kompositören, den klassiska musikens återställare, det låter något, det! Det klingar!

LIEBE. Titeln "husegare" klingar bättre i mina öron!

MOLL. Ja... derför att ni är en prosaisk natur. Vet ni hvarför jag är här?

LIEBE. Nej. Men jag ville helst vara någon annanstans.

MOLL. Jo, jag vill sjelf hjelpa till att sälja min sonat. O, det är en upplyftande känsla att sjelf sprida ut bland folket frukterna af sitt arbete!

LIEBE (*afsides*). Det kommer mig bra till pass. (*högt*) Det är alltid en stor glädje för mig att vara er till nöjes, herr Moll. Om ni vill stanna här, så kan jag på några ögonblick gå bort i en angelägen affär.

MOLL. Gå ni, för all del... Lita på mig... Jag stannar här.

LIEBE. Jag hoppas ni ska få mycket att göra... (*skyndar ut till höger.*)

Tredje scenen.

MOLL *ensam.*

MOLL. Det der lät nästan som ironi! Hm! Den enda behållning de der prosaiska figurerna ha af de snilleverk, som gå genom deras händer, är bokdammet! (*ställer hatten på bordet*) Jag tycker hvad det ska strömma folk hit, så snart alla mina affischer bli uppklistrade! (*går till glasdörrarne*) Der borta på hörnet lyser redan en! (*förargad*) Men den sitter ju alldeles för högt upp... Ingen menniska kan läsa det.. Tyst... der stannar en herre... han läser och styr kosan hit... Nej, han går förbi... Nå, men se en så rasande vacker flicka, som kommer ut ur hörnhuset der! En sådan växt! Sådan hållning! Henne får jag lof att följa efter! Åh! hon går öfver gatan... hon kommer hit! Om *hon* vill ha min sonat, så vore jag i stånd att fria till henne på ögonblicket. Der är hon!

Fjerde scenen.

MOLL. MATHILDA *från fonden.*

MOLL (*går artigt emot Mathilda*). Min sköna fröken, ni kan inte tro, hur lycklig ni gör mig.

MATHILDA (*förvånad*). Min herre... jag trodde mig vara i en boklåda...

MOLL. Ja visst är ni det... Ni är i en boklåda, der den lyckligaste af alla dödlige får egna er sin hyllning...

MATHILDA (*kallt*). Jag förstår er inte, min herre. Är ni bokhandlarn?

MOLL (*afsides*). Hvarför kan inte jag passera för bokhandlare! (*högt*) Till er tjenst, min nådiga. Jag är bokhandlarn. Ni önskar utan tvifvel den nyaste sonaten af den genialiske Carl Moll, opus nio?

MATHILDA. Moll?..Ett alldeles obekant namn...

MOLL. Jag är öfvertygad att han sjelf skulle skatta sig lycklig att få lära känna er, att i toner få måla de förtrollande behag, som...

MATHILDA (*afsides*). En sådan tok! (*högt*) Jag ber er... spara edra artigheter åt den, som har lust att höra dem. Jag har brådtom och anhåller, att ni så fort som möjligt ger mig: "Kyssen"

MOLL (*afsides*). En kyss! Förtjusande naiveté! (*artigt; högt*) På ögonblicket, min fröken! (*tager hastigt Mathilda i famnen och kysser henne*) Se så, jag hoppas att ni är nöjd?!

MATHILDA (*stöter Moll tillbaka*). En sådan djerfhet, min herre! Är ni från edra sinnen? Jag skyndar till min far... Han ska ställa er till ansvar...

MOLL. Jag begriper inte hvad er pappa har att göra med vår kyss! Ni har begärt den, och jag var nog lycklig att kunna...

MATHILDA. Hör upp med ert opassande skämt, min herre. Ni vet mycket väl, att jag menade Ardites verldsberömda vals "Kyssen". Adjö, min herre... Ni får sjelf svara för följderna af er oförsynthet. (*går ut genom glasdörren.*)

MOLL. Hon är en engel! En så förtjusande kyss! Och ändå var det jag som *tog* den... Tänk, om jag hade *fått* den! Åh! Åh! (*beslutsamt*) Den flickan ska bli min hustru! O Arditi! Af alla förvecklingar din "bacio" gjort, skall ingen få en så ljuf upplösning som denna! Jag måste bort! (*ropar*) Herr Liebe, kom hit, kom hit! (*söker bland noterna*) Min sonat tar jag med. Om inte mina böner förmå att röra hennes hjerta, skola mina melodier göra det. (*öppnar sidodörren och ropar:*) Men så kom då, herr Liebe! Är ni döf?

Femte scenen.

MOLL. LIEBE *från höger.*

LIEBE (*förlägen; afsides*). Bara han inte såg när jag tog en kyss af Anna... (*högt*) Se här är jag!

MOLL (*söker bland noterna*). En sådan kyss! En sådan kyss!

LIEBE (*afsides*). Kyss! Han har sett det! (*bedjande*) Bästa herr Moll...

MOLL. Jag måste på ögonblicket bort! En så söt flicka!

LIEBE (*afsides*). Han vet *det* också! (*högt*) Jag bedyrar, att...

MOLL (*får reda på noterna*). Se der! Åh, er principal ska skratta sig till döds när han får veta det...

LIEBE. Kära, söta herr Moll, ni vill väl inte säga honom att...

MOLL. Adjö, min vän; helsa er principal! Ha, ha, ha! (*skyndar ut genom glasdörrarne.*)

Sjette scenen.

LIEBE. *sedan* GRUND.

LIEBE. En så'n fördömd historia! När frun får reda på, att jag nöp mig en kyss af Anna, så anser hon mig för en omoralisk person, och när herrn får höra att Anna till tack gaf mig ett slag på öra', blir jag så skamflat, att... Nej, Moll får lof att tiga, annars stryper jag honom, det vill säga, jag säljer inte ett enda exemplar af hans satans sonat.

GRUND (*från fonden*). Har ingen varit här?

LIEBE (*något förlägen*). Inte det jag vet.

GRUND. Min hustru är inte hemkommen?

LIEBE. Ne-ej!

GRUND (*ser förvånad på Liebe*). Hvarför är ni så förlägen?

LIEBE. Förlägen? Herre Gud... När man är hos en förläggare...

GRUND. Dålig ordlek! Gå nu och tag emot bokpackorna på magasinet.

LIEBE. Som ni befaller! (*skyndar emot glasdörrarne, der han stöter ihop med Milde*) Förlåt!

Sjunde scenen.

GRUND. MILDE.

MILDE (*ropar efter Liebe*). Ert "förlåt" må fan ta... Man trampar inte folk på fötterna så der. (*till Grund*) Är ni bokhandlarn, ni?

GRUND. Till er tjenst! Hvad önskar ni?

MILDE (*afsides*). Jaså, det var den der! (*högt*) Gif mig: "En kyss".

GRUND. Hvad är det ni vill ha?

MILDE. Hör ni inte? En kyss!

GRUND. Hvilken kyss?

MILDE. Hvilken kyss? Det var också en skön Musikhandlare, som inte vet hvad "En kyss" är!

GRUND (*afsides*). En besynnerlig herre! (*besinnar sig*) Ah... Ni vill kanske ha Arditi's berömda "bacio"...?

MILDE. Är det en kyss?

GRUND. Ja-a! kyss heter på italienska *bacio*. Men jag har den för ögonblicket inte på lager. Om ett par timmar kanhända... Jag fick just nyss en sändning...

MILDE. Jaså, inte för mig, inte; men för min dotter har ni kyssar på lager?

GRUND. Er dotter? Jag ber om ursäkt... jag har inte den äran att känna er dotter.

MILDE. Så! Så! Ni känner inte min dotter? Men kysst henne... det har ni?

GRUND (*förvånad*). Hvad för slag! Har jag kysst er dotter?

MILDE. Ja, det har ni gjort, eländige förförare! Mitt arma, oskyldiga barn, som ännu ingen menniska kysst...

GRUND. Är ni alldeles säker på att...?

MILDE. Hvad nu då?! Ni förtalar henne också Måttet är rågadt! (*tager fram en pistollåda*) Här är pistoler! En af oss måtte skjuta ihjäl den andra. Välj, välj, herre!

GRUND. Ni skämtar, min herre! Jag försäkrar er... jag känner inte alls till...

MILDE. Inga undanflykter! Min dotter talar alltid sanning! Om ni också burit er illa åt, så behöfver ni inte till på köpet vara en poltron.

GRUND (*afsides*). Jo, det här är vackert! Ett förlupet dårhushjon! Jag får lof att skaffa bort honom, innan min hustru kommer hem.

MILDE. Hvad är det ni mumlar för slag? Kort och godt... vill ni vexla skott med mig?

GRUND. Tackar ödmjukast... Det är en heder, som...

MILDE. Vill ni? Ja eller nej?

GRUND (*beslutsamt*). Nå, eftersom ni tvingar mig... Nej!

MILDE. Godt! Då ska ni gifta er med flickan.

GRUND. Gifta mig! (*afsides*) Hvad ska min hustru säga om det här!

MILDE. Hvarför sväfvar ni på målet, herre! Tycker ni inte att det är en naturlig konseqvens af den der kyssen?

GRUND. Jag ber om ursäkt, min herre, att jag motsäger er. Förutsatt att jag hade kysst er dotter, hvilket jag alldeles inte gjort, kan jag omöjligen inse hvarför just ett giftermål skulle deraf bli en naturlig följd.

MILDE. Men jag inser det, jag... Och ni ska också komma att inse det, ifall jag inte ska jaga en kula genom hufvudet på er.

GRUND (*afsides*). Nog är det tydligt att han rymt från ett dårhus. Jag låtsar ge efter, annars tar han lifvet af mig. (*högt*) Nå, nå, ni ska inte gå så der burdus tillväga. Saken kan väl arrangeras i godo.

MILDE. Vill ni gifta er med flickan? Ja eller nej?

GRUND (*afsides*). Jag går efter polisen. (*högt*) Ja, det förstås... visst vill jag det... Men det kan väl inte ske nu på fläcken heller. Ni känner mig dessutom inte alls.

MILDE. Det ska inte stå länge på förrän det är undanstökadt. Ni är en affärsman på egen grund och botten och kan genast gå och ta ut lysning. Jag är en gammal soldat, som är rask i vändningarne. Gå och skrif inlagan till presten, och sedan ska ni i mig ha en god och beskedlig svärfar?

GRUND (*afsides*). Han hjelper mig på väg. (*högt*) Jaha, som ni befaller. Jag ger mig af... och när jag

kommer igen, blir nog allt klart (*afsides*) ... med polisens hjelp ...

MILDE. Nå, se det var då att tala förnuftigt. Nu ska dotter min nog bli glad, för ... oss emellan ... så var det inte så farligt med hennes vrede ... En så'n der djerf krabat ... ha! ha! ... Har vanligen tur hos fruntimmer ... Tror nästan hon tycker litet smått om er.

GRUND. Ofantligt smickrad ... hm ... (*afsides*) Bäst att hålla honom vid godt lynne. (*högt*) Jaha, nu ska jag ställa om allt det der ... men jag har svårt att gå ifrån boden ...

MILDE. Betyder ingenting ... Jag stadnar, jag! Man behöfver inte vara någon trollkarl för att sälja sån't här skräp. Gå, min kära måg, och låt mig sörja för resten!

GRUND (*afsides*). Måg! Tänk, om min hustru trädde in just nu! (*högt*) Jaha, svärfar, nu går jag, och jag är på ögonblicket tillbaka. (*vill gå*).

MILDE (*qvarhåller Grund*). En sådan känslolös baddare! Han går utan att ta' mig i famn, och jag, som varit så kärvänlig och öm emot honom! Tag mig i famn, min måg, tag mig i famn!

GRUND (*afsides*). Jaså, *det* med! (*tager Milde i famn*) Min kära svärfar! Nu går jag — (*sakta*) till polisen. (*skyndar ut genom glasdörren.*)

Åttonde scenen.

MILDE *ensam.*

MILDE. Präktig pojke, den der! Tycker mer om giftermål ... än mina kulor! (*skrattar*) I det hela taget är den här giftermålshistorien ganska löjlig, men jag vill inte råda någon till att skratta, för då får han med mig att göra ... Flickan har ingen aning om den vändning saken tagit. Jag får lof att förbereda henne, så att inte det blir något krångel. Jag ska skicka efter henne, medan min måg ... ja, hur heter han? Fan ta' mig, jag det vet! (*stampar i golfvet*)

Hvem kan säga mig hur min måg heter!... Vänta lite! Det finns väl en skylt derute. (*går till glasdörrarne och ser på skylten*) Låt se! (*läser:*) "Adolf Grund & kompani." (*skriker*) Kompani! (*går fram på scenen*) Tänk, om *han* är kompani! Nej! åh, nej! Ne-ej bevars. Kompani är någon, som inte finns till. (*går till glasdörrarne och ropar utåt:*) Stadsbud!

Nionde scenen.

MILDE. ETT STADSBUD.

MILDE. Gå till hörnhuset der snedtemot, och säg till Fröken Milde, att hon genast kommer hit till sin far. Se så (*ger honom pengar*) Marsch! (*stadsbudet går.*)

MILDE. Hon blir väl litet förbluffad, flickan, kan jag tro, fast hon är van vid att jag är rask i vändningarne. Hon sitter i sin oskuld och virkar och vet inte ordet af förrän hon är förlofvad. Det går som en dans!... Men nu ska vi inrätta oss beqvämt här. Han blir kanske länge borta, min måg. (*lägger sig på soffan, tager fram sin pipa och röker*) Se så der, ja! Nu känner jag mig rigtigt belåten... alldeles som efter en vunnen batalj!

Tionde scenen.

MILDE. MARIE *från fonden.*

MILDE (*utan att förändra sin ställning*). Hvad önskar ni?

MARIE (*ser förvånad på Milde; afsides*). En främmande! (*högt*) Den frågan tillkommer väl mig att göra.

MILDE (*skämtsamt*). Kanske äfven ni vill ha en kyss?

MARIE. Min herre, jag begriper inte...

MILDE. Åh, ni skulle nog begripa, om... om bara min måg vore här! Han är mig en rigtig baddare att kyssas!

MARIE. Ni förolämpar mig, min herre, och när min man kommer...

MILDE (*stiger upp*). Hvasa! Ni har en man och kommer hit för att få en kyss? Vet ni, att det är ganska opassande!

MARIE. Jag måtte väl få gå till min man...

MILDE. Jaha... Gubevars... Gerna för mig till er man, men inte till min måg. Ni är ett särdeles vackert fruntimmer och...

MARIE. Hvad bryr jag mig om er måg?!

MILDE. Om ni inte bryr er om min måg, hvarför kommer ni då hit?

MARIE. Men förstår ni då inte, att jag är hemma här?

MILDE. Här! Här i huset? Det skulle väl jag veta... för här är jag hemma...

MARIE. Kanske i öfre våningen...

MILDE. Öfre våningen? Var ni lugn! Der är allt redigt och galant!

MARIE. Ni förstår mig inte, min herre...

MILDE. Ja, inte ni mig heller. Derför vill jag göra processen kort. Jag säger er det... laga att ni kommer till er man, ty den herrn ni här söker är inte er man... Han är sedan två timmar min måg.

MARIE. Äfven jag vill göra processen kort. Vill ni vara så god och taga in på något annat ställe, ty hit hör ni inte alls. Och den herrn, som jag söker, är sedan två månader min man!

MILDE (*skrattar harmset*). Ha, ha, ha! Ni tar miste på husnummer. Jag menar...

MARIE. Det är ni som tagit miste... Jag menar...

MARIE och MILDE (*på samma gång*). Bokhandlar Grund.

MILDE. Så, för svedda granater! Och ni skulle vara...

MARIE. Hans hustru... Och ni?

MILDE. Jag! Jag är hans svärfar!

MARIE. Omöjligt, min herre! Visst kunna männen vara odjur... men... månggifte! Hu då! Föröfrigt ska jag säga er, att jag är en så god och beskedlig hustru, att min man visst inte har några sådana

der funderingar. Jag ska genast ropa honom: Adolf, kom hit! Vi få väl se hvem som får rätt, ni som orättvist anklagar honom, eller jag, som försvarar den oskyldige. (*skyndar till sidodörren som hon öppnar. Ropar inåt*) Adolf, skynda dig!

MILDE. Tjenar ingenting till att skrika, min nådiga! Den fördömde mormonen är, tyvärr, borta, annars skulle ni få det nöjet att se hur man expedierar en så'n der bedragare! (*hugger tag i pistolerna.*)

MARIE (*går hastigt emot Milde*). Bort med pistolerna, annars får ni med mig att göra! Nu förstår jag hvarför min man sprungit sin väg... Han har gått in på allt... derför att han var rädd för edra pistoler ... Jag känner min man... Han är beskedlig och saktmodig och har intet öfverflöd på courage... och jag vet mycket väl, att man inte en gång behöfver några pistoler för att få honom att ta räson. Ni borde blygas, min herre! Jaså... ni hör till de der fäderna, som, när de ha döttrar på öfverblifna kartan, försöka att med pistolen i hand skaffa dem männer.

MILDE (*kan knappast få fram ett ljud*). Hå tusan! Det har då aldrig någon sagt mig... skulle min Thilda vara på öfverblifna kartan? Jag kunde spricka af ilska!

MARIE. Gerna för mig! Genera er inte. (*går uppretad af och an.*)

Elfte scenen.

DE FÖRRA. MATHILDA *från fonden.*

MATHILDA. Pappa lilla, här är jag!

MILDE. Kom till mitt hjerta, arma, bedragna varelse! Så att du är på öfverblifna kartan, du!

MATHILDA (*förvånad*). Men, kära pappa . .

MARIE (*betraktar noga Mathilde*). Jaså, det är hon?! (*bryter ut i snyftningar*) Ack, jag arma, bedragna varelse!

MATHILDA. Hvad fattas henne, pappa? Hvarför gråter hon?

MILDE. Hon är din fästmans hustru!

MATHILDA. Hvad säger pappa?!

MILDE. Hon är din fästmans hustru, säger jag!

MARIE (*snyftar, torkar tårarne ur ögonen, öfvergår småningom från gråt till häftighet: till Mathilde*). Att jag är bedragen, det är då alldeles klart! Men det är afskyvärdt af er, att begagna er skönhet till att narra ifrån en stackars hustru hennes... hennes enda man! Finns det inte ungkarlar nog att narra! Men om nu verkligen min man lofvat att gifta sig med er,, hvilket jag aldrig kan tro...

MILDE. Jag ska skaffa er visshet... Ingenting är enklare, än det. Svara, mitt barn: har inte bokhandlaren i morgse här inne tagit en kyss af dig?

MATHILDA. Jo, visst har han det, pappa!

MILDE. Ni hör nu sjelf!

MARIE. Den nedrige! Men... men en kyss är inte detsamma som ett löfte att gifta sig.

MILDE. Inte *det!* Om, till exempel, någon kysser mig...

MATHILDA. Men då man vill göra mig förebråelser... så bör jag upplysa om allt det som sedan tilldragit sig. När pappa gick hit för att fordra en förklaring, kom den djerfve unge mannen sjelf till mig; han var upprörd, han bedyrade att han inte kunde lefva utan mig... ja, han anhöll om min hand, han visade en så uppriktig ånger, att jag...

MARIE. Nå? Nå? Att ni...?

MATHILDA. Att det gjorde mig ondt om honom, och jag gaf honom hopp...

MARIE. Ser ni, att jag hade rätt? Hvarför visade ni inte bort honom, hvarför gaf ni honom hopp?

MATHILDA. Men hur kunde jag veta, att han redan var gift?

MARIE. Nog är det ett fel i vår lagstiftning, att inte gifta män tvingas att bära något särskildt tecken! Tänk, hur många olyckor skulle inte derigenom förekommas!... Men vänta du, förrädare, vi träffas väl!

MATHILDA. Du tillåter väl, pappa lilla, att jag

går min väg? Det skulle göra mig ondt att se honom bli föremål för . . .

MILDE. Gå du, min flicka, beskedligt hem. Upprättelsen ska komma! Lita på din far! Du ska bli nöjd med mig!

MATHILDA. Var inte för sträng emot honom, pappa . . . jag har ju redan förlåtit honom. (*går ut i fonden.*)

MILDE. Ingen förskoning! Jag skjuter ihjäl honom! (*sätter sig på soffan och undersöker pistolerna.*)

MARIE (*går gråtande af och an*). En sådan falskhet! En sådan falskhet!

Tolfte scenen.

DE FÖRRA. GRUND *från fonden.*

GRUND (*för sig*). Polisen kommer straxt! (*högt*) Nå, min kära svärfar!

MILDE. Ha, der är han (*störtar emot Grund*) Förrädare!

GRUND (*afsides*). Min hustru! (*högt*) Hvad nu då?

MILDE. Herre, hur kan ni understå er att lofva . . . att . . . att . . . gifta er med min dotter?

GRUND (*som med möda behåller fattningen*). Jag gifter mig med henne ofantligt gerna! Det är inte fråga om det, inte!

MARIE. Du gifter dig med henne! Nå . . . hvem är då jag?

MILDE. Ja, hvem är hon!

GRUND (*ger tecken åt Marie att förhålla sig stilla*). Hon? Det fruntimret? Henne känner jag inte!

MARIE. Han känner mig inte! Det är för mycket!

MILDE. Bof! Ohyggliga bof! Det är ju er hustru!

GRUND. Min herre, om det vore min hustru . . . så . . . så kan ni väl tro mig om att kunna känna igen henne . . .

MILDE. Jaså . . . då är hon inte er hustru?

GRUND (*upprepar sina teeken*). Inte tecken till hustru! Det här fruntimret gör sig bara lustigt på vår bekostnad!

MARIE. Jo, jag är visst vid det lynnet! Jag skulle ha förlåtit dig ett litet snedsprång, ty en god och beskedlig hustru är jag; men du förnekar mig... och *det* kan jag inte fördraga. En förolämpad qvinna är som en lössläppt tiger! Vänta, min herre, jag ska gå efter vigselattesten... (*vill gå ut till höger.*)

GRUND (*håller Marie tillbaka och säger sakta*). Inga dumheter, Marie... söta, lilla Marie! Ser du inte? Karlen är ju inte rätt slug... Fortfar du så här, tar han lifvet af oss begge två. (*till Milde*) Det är en skruf lös på henne!

MARIE. Mig säger du, att den der herrn inte är rätt slug... och honom säger du, att jag har en skruf lös! Det är ju vackert!

MILDE. Hvad är det ni understår er att säga! Jaja... rätt slug var jag inte när jag ville kasta mitt barn i armarne på er. Men nu är jag vid mina sinnens fulla bruk. (*fattar pistolerna*) Nu smäller det!

GRUND. Ja-a... nu smäller det!

MILDE (*räcker pistolerna åt Grund*). Välj!

GRUND. Men här... här i boklådan kan väl inte...

MILDE. Här är brottet begånget, här ska ni också straffas!

MARIE. Vänta litet... Det här börjar bli tragiskt ... (*till Grund*) Du kan väl säga mig...

GRUND (*resignerad*). Tala, min nådiga.

MARIE. "Min nådiga"... och det säger han till sin hustru!

GRUND. Hvad önskar ni veta?

MARIE. Känner du den här herrns dotter?

GRUND. Nej!

MILDE. Hvad för slag! Ni känner inte min dotter? Välj!

GRUND. Men var då så god och vänta ett ögonblick. Om ni nu skjuter på mig, så får ju fruntimret ingenting veta!

MARIE. "Fruntimret!" Jag frågar dig, om du har kysst den här herrns dotter!

GRUND. Nej!

MILDE. Han har erkänt det för mig!

GRUND. Ja, men...

MARIE. Och när jag frågar, så nekar du!

GRUND. Jag får lof att andas ut! Herrskapet gör mig alldeles galen med sina frågor!

MILDE. Och ni oss med edra svar. Förklara mig...

MARIE. Ja, förklara...

GRUND. En och en i sender!

MARIE. Har du varit och friat till den herrns dotter?

GRUND. Nej!

MILDE. Har ni inte lofvat, att gifta er med min dotter?

GRUND. Jo, men...

MARIE. Jo?! Menniska, jag kunde döda dig!

GRUND. Se så, nu vill också hon ta lifvet af mig!

MILDE. Har ni inte lofvat mig att genast ställa om lysningen?

GRUND. Jo, men...

MARIE (*sjunker ned i en stol*). Åh! Jag dör!

GRUND. Der ser ni nu, min herre, hvad er oregerlighet ställer till! Ni gör ända på hela huset!

MILDE. Var det inte för lysningens skull kanhända, som ni gick er väg?

GRUND. Nej!

MARIE (*springer upp*). Ack, så förståndigt! Du är ändå en god menniska. Du har insett ditt fel... Inte sannt?

GRUND. Nej!

MARIE (*sjunker åter ned i stolen*). Ah!

GRUND. Nu dör hon igen! Gör med mig hvad ni vill ... Jag svarar inte mer ... Mitt tålamod är slut! Hit med pistolerna! Låt det smälla, din blodtörstige tyrann! det är enda möjligheten att få slut på oredan. (*tager den ena pistolen; afsides*) Hvar fan håller polisen hus! Skjuter han mig, så är det polisens fel!

MILDE (*ställer sig på ena sidan af scenen*). Vi

räkna åtta steg emellan oss ... På tre stegs afstånd gifva vi eld!

GRUND. Skönt! Men först måste jag säga några ord till det här fruntimret, som i alla fall verkligen är min hustru.

MILDE. Är *hon* er hustru nu igen! Ha! Det kräfver blod!

GRUND. Håll undan pistolen, herre, bara för ett ögonblick! Marie! utom dig, har jag i dag inte kysst något fruntimmer, och aldraminst den der herrns dotter, som jag aldrig sett, aldrig kysst och aldrig velat gifta mig med. Herrn sjelf känner jag inte alls och vet bara att han i morgse ville pressa mig till måg! Jag har lofvat att gifta mig med hans dotter, emedan han var så vänlig och ville skjuta ihjäl mig. Jag gick ifrån honom ... inte för lysningens skull, men för att hemta polis, som skulle transportera honom till dårhuset.

MARIE (*skyndar till Grund*). Är det sannt?

GRUND. Lika sannt, som att jag nu för första gången i mitt lif håller en laddad pistol i handen! Se så, nu har jag sagt allt, och nu ... gif akt, herre! Nu smäller det!

Trettonde scenen.

DE FÖRRA. MATHILDA (*skyndar in genom dörren och fram till Milde*).

MATHILDA. Kära pappa! Han har omigen varit hos mig och förföljer mig ända hit ...

MILDE (*förvånad*). Hvem?

MATHILDA. Han ... den falske!

MILDE. Der står din för detta fästman ... han som kysste dig!

MATHILDA (*ser på Grund*). Han? Nej, pappa, det är misstag!

GRUND. Har jag inte sagt det hela tiden? Ni ville ju inte höra hvad jag sa'.

MARIE. Förlåt mig, min gubbe lilla!

MILDE. Nå, men hvem är det då som har kysst dig?

GRUND. Ja, då en kyss verkligen blifvit tagen och inte jag är tjufven, så måste det vara någon annan.

Fjortonde scenen.

DE FÖRRA. LIEBE *från fonden.* ANNA *ställer sig i sidodörren och lyssnar.*

LIEBE. Herrn! Derute står en poliskommissarie!

GRUND (*tager Liebe i örat och drager honom ned på scenen*). Aha, din lurifax, det är du som kysst henne!

LIEBE (*resignerad*). Ni vet det redan? Då är det slut med mig!

GRUND (*till Milde*). Här har ni tjufven!

MILDE. Den der karikaturen skulle ha vågat ...

MATHILDA. Nej, söta pappa, det är inte han heller!

MILDE. Nå, men, för svedda granater, hvem är det då?

MATHILDA. Der kommer han, pappa! (*visar på Moll, som kommer in genom glasdörrarne.*)

Femtonde scenen.

DE FÖRRA. MOLL *från fonden. När Moll passerat glasdörrarne, visar sig* EN POSITIVSPELARE, *som gör sig i ordning att vefva på sitt instrument.*

MILDE. Åh, gudskelof att vi ändtligen fått fatt på den rätte! (*till Moll*) Min herre, ni har kysst henne *en* gång ... Vill ni nu vara så god och fortsätta ... eller hvad säger du, flicka?

MATHILDA. Pappa ... jag säger inte *nej!*

MOLL. Och nu svärmar jag bara för en enda komposition.

GRUND. För Arditi's vals! ... Ja! Il bacio! Il bacio!

(*Positivspelaren börjar spela upp de första takterna af "Il bacio". Grund och Marie, Moll och Mathilda börja valsa. Liebe rycker Anna från dörren och de valsa bakom disken. Milde skrattar med full hals, hvarunder ridån går ned.*)

Svenska Teatern.

N:o		öre.
1.	*Magister Bläckstadius*, Lustspel.	50.
2.	*Läkaren.* Skådespel i 4 akter	75.
3.	*En Födelsedag på Gäldstugan.*	50.
4.	*Rika Morbror.* Lustspel.	50.
5.	*Engelbrekt och hans Dalkarlar.*	75.
6.	*Stockholm, Westerås och Upsala.*	50.
7.	*Herr Dardanell och hans upptåg.*	50.
8.	*1846 och 1946.*	50.
9.	*Jernbäraren.* Skådespel.	50.
10.	*Hittebarnet.* Lustspel	50.
11.	*Positivhataren.*	50.
12.	*Jenny eller ångbåtsfärden.*	35.
	Samtliga af A. BLANCHE	
13.	*Mäster Smith*, af J. Jolin.	1 —
14.	*Det Otroliga*, af K. Kullberg.	50.
15.	*500 R:dr B:ko* af M. Cramær.	50.
16.	*En half million*, Lustsp. af dens.	50.
17.	*Symamsellerna*, af dens	75.
18.	*Barnhusbarnen*, af J. Jolin	1:35.
19.	*Bröstkaramellerna*, af dens.	50.
20.	*Flickorna på Söder.*	50.
21.	*En revolution i månan.*	50.
22.	*Profbladet eller Frihetens lön.*	35.
23.	*Polkander i Stockholm.*	50.
24.	*Carl XII vid Pultava*	
25.	*Tidens strid.*	50.
26.	*Polkander och hans Fru.*	50.
27.	*Döden Fadder*, af Blanche.	50.
28.	*Komedianterna*, af dens.	50.
29.	*Den politiske kocken* af dens	50.
30.	*Flickorna på Norr.*	50.
31.	*Efter 50 år*, af Topelius.	1: 50.
32.	*Gustaf Adolf och Seaton.*	75.
33.	*En nyårsmorgon i Storkyrkotorn.*	35.
34.	*Lilla Apan.* Vådevill.	25.
35.	*En knalleffekt.*	35.
36.	*Örebro fåfänga*, af J. Jolin.	50.
37.	*Hin Ondes gåfva*, af F. Hedberg	50.
38.	*Min vän Löjtnanten*, af dens.	50.
39.	*När man inte har pengar.*	50.
40.	*Också en Profet.*	50.
41.	*Och ändå rör det sig.*	35.
42.	*Fyra dagar af konung Gustaf III:s regering.*	75.
43.	*Tidningsskrifvaren.*	75.
44.	*Läsarepresten.*	75.
45.	*Längtan efter äfventyr*,	75.
46.	*En midsommarnatt i Dalarne.*	50.
47.	*En natt i Falkenberg.*	50.
48.	*En god uppfostran*	50.
49	*Aprilnarrit.*	50.
50.	*För sent!*	50.
51.	*I Bohusländska Skärgården.*	50.
52	*Kusinen eller Studentäfventyret.*	50.
53.	*Blekingsflickan.*	50.
54.	*Tiggarflickan.*	50
55.	*Den grå Paletån.*	50.
56.	*Lefve Fåfängan!*	50.
57.	*Nyårsnatten på Mosebacke.*	75.
58.	*Valborgsmesso-aftonen.*	75.
59.	*En Hufvudpassion.*	50.
60.	*Huru tiden förändrar.*	50.
61.	*Mitt andra Jag*, af Säfström.	50.
62.	*"På Gröna Lund".*	75.
63.	*Hyresgäst och Husegare.*	50.
64.	*Tomtegubbarna*, af Hedberg.	35
65.	*Elfjungfrun.*	75.
66	*Min hustru vill så ha det.*	50.
67.	*Den Ondes Beseyrare*	75.
68.	*En Bengalisk Tiger.*	50.
69.	*Blixt och Dunder.*	50.
70.	*Andra Tider, Andra Seder*, af X.	50.
71.	*Tre för En*, efter Bøgh.	50.
72.	*Bark, Park och Stark.*	50.
73.	*Det höga C.*	50.
74.	*Doktorn och Apothekaren.*	50.
75.	*"På Kärlekens vingar".*	50.
76.	*Majorskans krinolin.*	50.
77.	*En kopp Thé.*	50.
78.	*Han reser för att roa sig.*	50.
79.	*Den sällsynte Ynglingen.*	25.
80.	*Allas vår tant.*	50.
81.	*Nyårs-Kommitén*	25.
82.	*Den resande Studenten.*	50.
83.	*Den Tankspridde.*	25.
84.	*Sanningsvännen.*	25.
85.	*Calle Glader.*	25.
86.	*En gammal Gosse.*	25
87.	*En svartsjuk tok.*	25.
88.	*Ett studentputs.*	25.
89.	*Mamsell Garibaldi*	50.
90.	*Den svaga sidan.*	50.
91.	*Ett äfventyr i Humlegården*	50.
92.	*Bror Jonathan.*	25.
93.	*Riksdagsmannen.*	25.
94.	*Slutbalen.*	25.

N:o		öre.
95.	På Hasselbacken	25.
96.	Frieri och förställning.	50.
97.	Mumbo-Gumbo-Gongon.	1 50.
98.	Ung-Hanses dotter	1: 25.
99.	Herre! Var så god och ta	50.
100.	Majkungen.	25
101.	Kröningsfesten.	25.
102.	När man inte har möbler.	50
103.	Orpheus i underjorden.	50.
104.	Slutbalen N:o 2.	30.
105.	Ännu en gång "Den svaga sidan"	25.
106.	Sällhet på flaskor.	25.
107.	Carl Sabelträff och hans rivaler.	50.
108.	Trollflaskan.	25.
109.	Frun af stånd och frun i ståndet.	75.
110.	Malins korgar, af A. Säfström.	25.
111.	Sven och liten Anna.	50.
112.	Aldrig för sent!	75
113.	Två unga löjtnanter.	25.
114.	Inte en smula jaloux.	25.
115.	Ulla skall på bal	25.
116.	Giftbägaren.	75.
117.	Till tings! Till tings!	50.
118.	Jag ber tusen gånger om förlåtelse	50.
119.	Vi äro alla lika	50
120	En Söndag på Amager.	50
121.	De begge Pomaderna	50.
122.	Blommor i drifbänk.	75.
123.	Herr Jönssons äfventyr i Spanien.	50.
124.	Anna-Stinas illusioner.	75.
125.	Studenthataren.	50.
126.	Kärleken på Sommarnöje.	25.
127.	Ett Stockholmsgenie.	50.
128.	Fattig på mynt.	50
129.	Ett frieri i Westergöthland	50.
130.	Grannarne.	25.
131.	Dagen gryr.	1: 25.
132.	Den olycklige älskaren.	25.
133.	Smädeskrifvaren.	75.
134.	Studentens Majnatt.	25.
135	Mammas Gosse	25.
136.	En Komedi, af Julin.	75.
137.	Wermländingarne.	75.
138.	Polen Blöder!	25.
139.	En Öfverste i fordna dagar	50
140.	Den gamle Skådespelaren.	25.
141.	Den gamla Aktrisen.	25.
142.	Rosa och Rosita.	50.
143.	Min Tants Planer.	50.
144.	Min Son på Galejan	25.
145.	N:o 7.	50.
146.	Bort med stånden ! ! !	50.
147.	Tidnings-Redaktrisen.	50.
148.	Frivilliga och Motvilliga.	50.
149.	Friarn kommer.	50.
150.	Maskeraden i Vindskammaren.	50.
151.	En Liten Berättelse utan namn.	25.
152.	Norr och Söder	50.

N:o		öre.
153.	En Aftonunderhållning.	25.
154.	Under Aftonsången	25.
155.	Korp-kirsti.	50.
156.	Mjölnarfröken, af J. Julin.	1: —
157.	Bröllopet på Ulfåsa.	1: 25.
158.	Sten Sture den yngre, af Lbm.	1: —
159.	Ett Äfventyr, af R. Gustafsson.	25.
160.	De nygifta, af B.-Björnson	50.
161.	Tillåt min fru.	50.
162	På Narri, af Moreau.	50.
163.	En Communist, af J. Julin.	25.
164.	Skal och Kärna, af dens.	50.
165.	Andersson Pettersson och Lundström.	60
166.	Två Lustiga Turar.	50.
167.	Familjen Benoiton.	75
168.	Under Utställningen.	50
169.	Söndagslejonen.	50
170.	En odåga.	60.
171.	En Spik i Nyckelhålet.	25.
172.	Ett Hem.	25.
173.	Mellan Drabbningarne.	35.
174.	Konsten att vara teaterdirektör.	25.
175.	Bacchi Giftermål	50
176	Spanska konsuln.	50.
177.	Wasa-arfvet.	1: 25
178.	Den hvita halsduken	50
179.	Onda tungor.	75.
180.	Majdag i Wärend.	1:
181.	Lejonet vaknar	75.
182.	Kungens dom.	40
183	Folkets dom.	25
184.	Odödlighetens tempel.	40.
185.	Syfröknarna.	50.
186.	Nyårsnatten	25.
187.	En Anonym kyss	35.
188.	Lilla Sånfogeln.	25.
189.	Stolts Elisif.	1: —
190.	Den Sjette.	25.
191.	Familjen Trögelin.	50.
192.	Svensken i Paris.	30.
193.	Det skadar inte!	50.
194.	Peder Rank.	50.
195.	Salig Ferdinand.	35.

Särskildt utgifne äro:

Sommaräfventyr på Djurgården.	35.
Homöopatisk kur.	35
Min lyckliga stjerna, af Scribe.	50.
Studenten och hans älskarinna.	35.
Amuletten el. Ett paradis på vinden.	35.
Lilla Bertha.	50.
Min hustrus andre man.	50.
Malins bröllop, af Säfström.	35.
Rosen på Kungsholmen.	50.
Dottersonen.	50.
Nipperboden, af Säfström.	35.

